

Opera

Gledališki list št. 1 - 1965-66

Dirigent:
Rado Simoniti

Režiser:
Hinko Leskovšek

Scenograf:
Zvonko Agbaba k. g.

Kostumograf:
Alenka Bartlova

Vodja zбора:
Jože Hanc

Korepetitor:
Milena Trostova

Inspicjent:
Rado Garibaldi

Sepetalec:
Miloš Skrbinšek

Izdelava scene:
Gledališke delavnice
pod vodstvom Ing.
arch. Ernesta Franza

Izdelava kostumov:
Gledališke krojačnice
pod vodstvom Eli
Rističeve in Staneta
Tančka

Odrski mojster:
Andrej Zajec

Razsvetljava:
Stane Koman

Lasulje in maske:
Tončka Udermanova,
Janez Mirtič

42110

GIUSEPPE VERDI

„TRUBADUR“

OPERA V STIRIH DEJANJIH (OSMIH SLIKAH)
NAPISAL S. CAMMARANO,
PREVEDLA N. STRITOF IN S. SAMEC

GROF LUNA	FRANCE LANGUS MARCEL OSTASEVSKI EDVARD SRSEN
LEONORA	VANDA GERLOVICEVA HILDA HÜLZLOVA
AZUCENA	BOŽA GLAVAKOVA BOGDANA STRITARJEVA
MANRICO	RUDOLF FRANCL RAJKO KORITNIK
FERRANDO	ZDRAVKO KOVAC DANILO MERLAK
INES	MANJA MLEJNIKOVA MILICA POLAJNARJEVA
RUIZ	DRAGO ČUDEN SLAVKO ŠTRUKELJ
CIGAN	DUŠAN SPRAJČER
SEL	JOZE GASPERŠIČ

VOJAKI, REDOVNICE, CIGANI

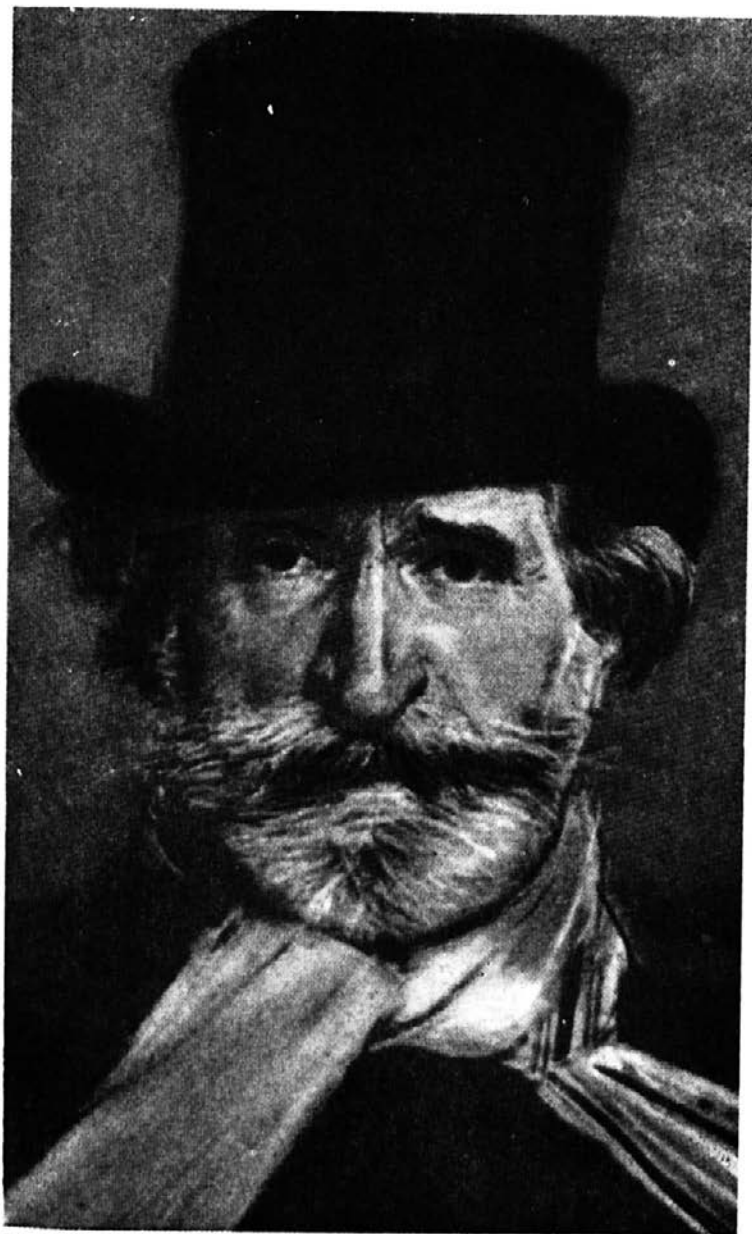
GODI SE NA SPANSKEM, V BISKAJI IN ARAGONIJI,
V 15. STOLETIJU

ODMOR PO ČETRTEI SLIKI.

Lastnik in izdajatelj: Uprava SNG v Ljubljani. Pred-
stavnik Smiljan Samec. Urednik: Mitja Sarabon.
Slika na ovitku: (Operni avditorij) Janez Kališnik.
— Tisk in klišej CP DELO. — Vsi v Ljubljani.

P0132/1967

..TRUBADUR..

Po triumfalnem uspehu »Rigoletta« je bil Verdi na višku svoje ustvarjalne moči, vendar je dovolj dolgo trajalo, da je dokončal svojo naslednjo opero »Trubadur«. Boleči dogodek v njegovem življenju, materina smrt, mu je odvzel voljo za delo za celi dve leti. Ko je končno leta 1852 spet začel pisati, je posvetil partituro svoje najpopularnejše opere spominu svoje matere. Uspeh, ki ga je dosegel s »Trubadurjem«, je zasenčil vse njegove dotodanje opere in nima primere v vsej operni literaturi. Tema za libreto je povzeta po španski drami »El Trovador«, ki jo je napisal Garcia Gutierrez. Libretist Salvatore Cammarano je libreto dokončal že leta 1851, vendar mu ni uspelo, da bi zapleteno dejanje drame popolnoma razčlenil. Verdiju, ki je ljubil dramske zaplete, je bli libreto tako všeč, da je opero dokončal v novembru 1852. Dne 30. novembra je že odposlal partituro založniku Giovanniju Ricordiju. Krstna predstava »Trubadurja« — 19. januarja 1853. — v Teatro Apollo v Rimu je bila za občinstvo in za Verdijeve oboževalce prava svečanost, saj so ljudje stali pred blagajno ves dan, da bi prišli do vstopnic. Uspeh je bil ogromen. V kratkem času so se razširile prelepe melodije po vseh italijanskih odrih, kmalu nato pa tudi po vsem svetu. Uspeh »Trubadurja« je ozko povezan s silo, ki vre iz glasbe, za katero je Verdi izkoristil narodne motive v večji meri kakor v kateri koli svoji operi. Čeprav ima libreto pomanjkljivosti, to ni zmanjšalo popularnosti »Trubadurja«, ki danes še vedno živi na svetovnih odrih.

»Trubadur« je imel tako velik uspeh nedvomno zato, ker je zelo italijanski in zelo ljudski, izredno zakoreninjen v svojem ljudstvu in v svojem času. V »Trubadurju« doživljamo včasih dokaj neizbrane strasti ljudstva. To ljudstvo je stoletja preživelo v hudih preizkušnjah, ki so jih povzročili neusmiljena narava in kruti gospodarji. Pravilno je, če Kralik trdi, da so tipi »Trubadurja« še v romantičnem pristanju. V tistem času niso le v Italiji izoblikovali tip »plemenitega razbojnika«, ki se upira gosposki. Temu primerno je tudi Azucena bila leta 1853 po svoje revolucionarna, česar seveda danes ne občutimo več. »Trubadur« ima melodije, ki so lepe in izrazite, pa tudi preproste. Četudi glasba ni vselej globoka, je vedno pristna, silna in zelo odrska. Verdi je v tej umetnini vročekrven, viharen, fantastičen. Hkrati pa so močne strasti, ki jih izraža, strasti italijanskega ljudstva, ki se je vroče borilo za svoje skupne interese.

Malo prej se je to ljudstvo v Brescii in drugih mestih skoraj goloroko borilo proti avstrijskemu okupatorju. In malo let kasneje se je isto ljudstvo borilo za skupno državo. Tako je imela ljudskost »Trubadurja« v svojem času tudi svojo borbena vrednost. Publika, ki ga je poslušala, se spoznavala svoj lastni obraz in je temu primerno zrasla njena samozavest. Tudi »Trubadur« je tako v svojem času pomenil prispevek k italijanski meščanski revoluciji, ob kateri takoj pomislimo na ime Giuseppe Garibaldi.

„TRUBADUR“

(Vsebina opere)

Prvo dejanje

1. slika. Na gradu grofa Lune. Noč. Pribočnik grofa Lune, Ferrando, budi zaspano stražo, ki čaka na povratek svojega gospoda, v zaljubljenosti tavajočega pod okni grofice Leonore. Da straža ne bi zaspala, pripoveduje Ferrando zgodbe iz grofove mladosti. V spominu mu je ostala zlasti zgodba o grofovem bratu, ki ga je v mladosti začarala neka ciganka. Stari grof je zato dal ciganko sežgati na grmadi. Preden pa je ciganka umrla, je naročila svoji hčerki Azuceni, naj krvavo maščuje njeno smrt. Azucena je ponoči res ukradla grofovega otroka, v razburjenju pa je namesto njega vrgla v ogenj svojega lastnega sina — in šele potem v grozi spoznala svojo pomoto. Ko so nato ljudje našli na grmadi kosti sežganega otroka, so vsi mislili, da je bilo dete grofove krvi. Azucena pa je namesto svojega zgorelega otroka vzela grofovega sina za svojega in ga vzgojila v cigana. Nihče, niti Manrico, grofov sin, ne sluti cigankine skrivnosti, le stari grof vse do svoje smrti ni izgubil upanja, da njegov sin še živi. Svojemu drugemu sinu Luni je še na smrtni postelji naročil, naj nenehno išče pobeglo ciganko in vsekakor izve resnico o bratovi usodi.

2. slika. Vrt pri knežji palači. Leonora se sprehaja po vrtu s svojo družabnico Ines, kateri pripoveduje zgodbo svoje ljubezni. Pri nekem viteškem turnirju se je namreč na prvi pogled zaljubila v junaškega trubadurja, ki je bil najhrabrejši izmed vseh tekmovalcev. Ines jo svari pred skrivnostnim ljubimcem, da ji ta ljubezen ne bi

Dirigent Rado Simoniti pri študiju
Verdijevega »Trubadurja«

Vodja zbora Jože Hane in pianistka Dana Hubadova pri vaji našega opernega zbora

prinesla nesreče. A Leonoro je ljubezen že tako prevzela, da je zanjo pripravljena vse pretrpeti. Ko se obe prijateljici umakneta v palačo, pride na vrt grof Luna, ki ga ljubezen do Leonore znova in znova privede pod njena okna. Nenadoma pa se z druge strani zasliši pesem trubadurja, ki tudi prenekatero noč poje pod Leonorinimi okni. Ta junški trubadur pa je Manrico, cigan, v resnici pa krvni brat grofa Lune. Ob trubadurjevi pesmi prihiti Leonora na vrt in pade v objem — grofu Lunu, ki ga je v polmraku zamenjala z ljubljenim Manricom. Ko pa mesečina razsvetli grajski vrt, spozna svojo zmoto. Ko vidi grof Luna, da je njegov tekmeč v ljubezni hkrati tudi njegov bojni sovražnik, pristaš urgelski, je seveda dvoboj neizbežen. Leonora plane med Manrica in grofa Luno, a se onesvesti. — V dvoboju zmagata Manrico, a ob nenadnem čustvu usmiljenja pokloni neznanemu bratu življenje.

Drugo dejanje

3. slika. Cigansko taborišče. V ciganskem taborišču v gorah blizu Biskajskega zaliva pojo zborovsko pesem, po kateri ciganka Azucena začne pripovedovati Manricu o strašni smrti svoje matere, ki so jo sežgali na grmadi. Še vedno ji odmeva v ušesih strašni materin krik: »Maščuj me, hči!« V mukah svojih težkih spominov izpove Manricu, kako je grofu ukradla otroka, a kako je namesto njega po pomoti sežgala svojega lastnega sina. Manrico se je pri tej njeni pripovedi vznemiril, da morda on ni Azucenin sin. Toda Azucena ga potolaži: ali ni vse življenje skrbela zanj kot prava mati, ali ga ni hudo ranjenega rešila z bojišča, ko je omahnil v boju z Lunovimi četami?

Azucena Manricu ne izda svoje skrivnosti v upanju, da bo nekoč le umoril grofa Luno in s tem maščeval njeno mater. Prihiti sel s sporočilom, da je Leonora odšla v samostan, ker so jo obvestili, da je njen trubadur na bojišču padel. Manrico odhiti, da bi Leonoro rešil.

4. slika. Samostan. Leonora se je po sporočilu o Manricovi smrti zatekla v samostan, kjer bi se prav danes morala zaobljubiti. Tedaj se na samostanskem dvorišču znajdetta iz oči v oči nasprot-

Del našega opernega zbora in dirigent Jože Hanc pri vaji za Verdijevo opero »Trubadur«

nika, ki jo oba hočeta odvesti. Med Manricovim in Lunovim spremstvom pride do spopada — in grof Luna se mora že drugič poražen umakniti Manricu. Manrico tako reši Leonoro, ki je presrečna, da je njen trubadur še živ in da jo je rešil iz rok osovražene grofa Lune.

Tretje dejanje

5. slika. Taborišče grofa Lune. Grof Luna se pripravlja, da bi napadel Manricov dvorec Castellor in zbira v taborišču svoje vojaške sile. V bližini taborišča pa so njegovi vojaki ujeli sumljivo ciganko, ki jo privedo pred grofa. Pri zaslišanju se ciganka Azucena grofu izda, da je mati njegovega sovražnika Manrica. Ferrando prepozna v nji prav tisto ciganko, ki je pred davnimi leti ukradla grofovega brata in ga nato sežgala na materini grmadi. Vse to je dovolj, da ji razjarjeni Luna nameni prav isto smrt, kakor je nekoč doletela že njeno mater.

6. slika. Na gradu Castellor. Manrico in Leonora sta s peščico Manricovih pristašev na gradu Castellor obkoljena od premočne Lunove vojske. Leonoro obhajajo zle slutnje, a Manrico jo tolaži, da bo v skrajnem primeru z bliskovitim junaškim izpadom rešil položaj. Medtem Manricu sporoče, da so v Lunovem taboru opazili njegovo »mater« Azuceno, ki ji preti strašna smrt. Manrico se odloči za izpad.

Četrto dejanje

7. slika. Pred ječo. Manrico je s svojim izpadom poskušal Azuceno osvoboditi, a ni uspel. Premočne grofove čete so ga preganjale in ujele, grof Luna pa ga je dal zapreti v ječo k njegovi »materi« Azuceni. Le Leonora se je po naključju rešila. Pred trdnjavsko ječo tipa Leonora po zidovih, da bi spoznala, kje je njen ljubljeni trubadur. V žalobnih zvokih Leonorine tožbe, ki se meša z Manricovim odpevom za zidovi, je čutiti vso bol in hrepenenje dveh ljubečih se src. Pred ječo pride grof Luna, ki ukaže, da ob zori usmrte Manrica in sežgo Azuceno. Leonora prosi Luno, naj Manricu prizanese in ga izpusti. Toda njene solze grofa ne ganejo. Sele ko mu s prisego zagotovi, da bo postala grofova žena, usliši Luna Leonori njeno prošnjo. A njena obljuba je samo hlinjena. Ne da bi grof opazil, izpije Leonora strup.

8. slika. V ječi. Manrico in Azucena čakata v ječi na smrt. Manrico tolaži Azuceno, ki je podlegla strašnim prividom smrti na grmadi. Medtem pride v ječo Leonora, ki Manricu s poslednjimi močmi sporoči, da je svoboden. Manrico pa zasumi, da mu je priborila rešitev za ceno svojega telesa, zato ogorčen odkloni tako svobodo in jo pahne od sebe. Sele iz Leonorinih poslednjih smrtnih muk spozna, da je za njegovo rešitev žrtvovala svoje življenje. V ječo pride tudi grof Luna po plačilo za izpolnjeno obljubo. Ko vidi, da ga je Leonora s svojo žrtvijo prevarila, v jezi ukaže nemudoma odvesti Manrica na morišče, misleč, da se bo s tem maščeval tudi ciganki za smrt svojega brata. Medtem, ko zunaj pade Manricova glava, izpove Azucena Luni, da je dal usmrtiti svojega lastnega brata. To je Azucenino dokončno maščevanje za smrt njene matere in sina.

DELO OPERE V SEZONI 1964-1965

Začetek sezone 1964/65 je bil 7. septembra 1964, z rednim študijem oziroma vajami umetniškega ansambla pa smo pričeli 14. septembra 1964. Prva predstava, ki je bila obenem tudi premiera, je bila SALOMA, dne 24. oktobra 1964. V pretekli sezoni smo imeli pet premier, in sicer štiri operne in eno baletno. Zadnja predstava je bila Gotovčeva opera ERO Z ONEGA SVETA v Križankah, dne 6. VII. 1965. Zaključek sezone je bil 9. VII. 1965.

PREGLED ANSAMBLA

Direktor: Demetrij Žebre.
Tajnik: Draga Fišer.
Tehnični vodja: Marijan Pliberšek.
Dirigenti: Ciril Cvetko, Bogo Leskovic, Rado Simoniti, Demetrij Žebre, dr. Danilo Švara (hon.).
Režiserja: Ciril Debevec (hon.), Hinko Leskovšek.
Šef baleta in koreograf: Dr. Henrik Neubauer.
Baletna mojstra: Slavko Eržen, Štefan Suhi.
Zborovodja: Jože Hanc.
Korepetitorji: Boris Borštnik, Dana Hubadova, Igor Lavrič, Zdenka Lukčeva, Milena Trostova.
Lektor: Mitja Šarabon.
Arhivar: Franc Dujec.
Administrator: Anka Višnerjeva.
Inspicienti: Milan Dietz, Rado Garibaldi, Miloš Skrbinšek.
Šepetalci: Branislav Demšar, Miloš Skrbinšek, Bogo Švajger.

SOLISTI

Soprani: Vilma Bukovčeva, Vanda Gerlovičeva, Sonja Hočvarjeva, Hilda Hölzlova, Manja Mlejnikova, Zlata Ognjanovičeva, Ma-ruša Patikova, Milica Polajnarjeva, Nada Vidmarjeva.
Alt in mezzosoprani: Božena Glavakova, Nada Sevškova (hon.), Bogdana Stritarjeva, Vanda Zihlerova.
Tenorji: Miro Brajnik, Drago Čuden, Gašper Dermota, Rudolf Francel, Ljubomir Kobal, Rajko Koritnik, Janez Lipušček, Slavko Strukelj, Ludovik Ličer (hon.).
Baritoni: Ivo Anžlovar, Vladimir Dolničar, Franc Langus, Marcel Ostaševski, Anton Prus, Samo Smerkolj, Edvard Sršen, Vekoslav Janko (hon.).
Basi: Ladko Korošec, Zdravko Kovač, Friderik Lupša, Danilo Merlak, Jože Stabej (hon.).

OPERNI ZBOR

Moški zbor: Alojzij Ambrožič, Andrej Berce, Marijan Cankar, Vladimir Ciglič, Leopold Černigoj, Franc Garibaldi (do 3. XII. 1964), Anton Gašperšič, Jože Gašperšič, Gabrijel Grmek, Ladislav Jakša, Miro Jenko, Koritnik Stanislav, Legan Rado, Ivan Lesjak, Lado Leskovar, Nevio Manislovič, Dušan Meze, Alojzij Milič, Pavel Oblak, Franc Orehek, Marijan Pančur, Danilo Penik, Franc Pirnat, Julij Pleško, Jože Povše, Srečko Smerekar, Lovro Sodja, Ivan Škof, Dušan Šprajcner, Josip Štular, Stanko Zakrajšek, Anton Zupančič, Janez Znidaršič.

Sopranistka Vanda Gerlovičeva kot Leonora v naši uprizoritvi Verdijeve opere »Moč usode«. (Dirigent: Rado Simoniti, režiser Ciril Debevec, scenograf: Vladimir Rijavec, kostumograf: Alenka Bartlova, vodja zbora: Jože Hanc, koreograf: Metod Jeras, korepetitorja: Dana Hubadova, Milena Trostova)

Tenorist Rajko Koritnik kot Don Alvaro v naši uprizoritvi Verdijeve opere »Moč usode«

Sopranistka **Hilda Hölzlova** kot Leonora v naši uprizoritvi Verdijske opere »Moč usode«. (Dirigent: Rado Simoniti, režiser: Ciril Debevec, scenograf: Vladimir Rijavec, kostumograf: Alenka Bartlova, vodja zbora: Jože Hanc, koreograf: Metod Jeras, korepetitorja: Dana Hubadova, Milena Trostova)

Basist **Danilo Merlak** kot Pater gvardijan v naši uprizoritvi Verdijske opere »Moč usode«.

Zenski zbor: Frančiška Babšek, Marta Bergant, Josipina Bonač, Dolores Budal, Jožica Debeljak, Marija Gazvoda, Tončka Golob, Marija Gorjanc, Tončka Grobler, Erna Hafner, Silva Intihar, Roza Jugovec, Marija Juvančič, Graziela Košuta, Marija Kovačič, Boža Kristan, Majda Leskovšek, Tončka Marincelj, Magda Medvedšek, Elza Müller, Tončka Pibernik, Rada Povše, Maruša Slabe, Slava Škrjanc, Marija Šulc, Justina Tomšič, Slava Ulčar, Marica Završnik.

BALET

Solisti baleta: Slavko Eržen, Jaka Hafner, Metod Jeras, Vera Marinc, Janez Mejač, Stanislav Polik, Tatjana Remškar, Lidija Sotlar, Stefan Suhi, Breda Smid.

Solisti in člani baletnega zbora: Marija Gruden, Radomir Krulanič, Stefanija Sitar in Vida Volpi.

Baletni zbor: Miodrag Basailović, Maruša Berginc, Mihael Bricelj, Elvira Brumat, Milica Buh, Gabrijela Glažar, Milena Horvat, Marjeta Klinc, Ivica Knavs, Jure Kolenc, Ivo Kosi, Mojmir Lasan, Lidija Lazarevska, Jelena Markovič, Ljudmila Mavrič, Janez Meglič, Nataša Neubauer, Zvone Penko, Vlasta Prstec, Tanja Pušnik, Dora Stošič, Bogomira Zalokar.

ČLANI OPERNEGA ORKESTRA

Kajetan Burger (koncertni mojster), Svetozar Benčič (vodja kontrabasov), Rudolf Pok (I. flavtist), Janez Vidrih (I. klarinetist), Sergej Volpi (I. klarinetist), Engelbert Sorgo (angleški rog), Ivan Lesar (I. fagotist), Jože Zupančič (I. rog), Zoran Ažman (I. trobenta), Jože Vukan (I. trobenta), Helena Lukeš (harfistka).

Marija Blagovič, Rudi Borštnar, Srečko Čulap, Lela Gašparič, Slavko Goričar, Otmar Herman, Marijan Ivačič, Cvetka Kacin, Ivo Kalšek, Francka Košak, Janez Košak, Ernest Krulc, Dušan Lipovšek, Jože Mlakar, Jože Planinc, Viktor Pokorn, Miljutin Raubar, Borut Rode, Valerija Tivadar.

STALNI SUBSTITUTI OPERNEGA ORKESTRA

Franjo Bregar (I. oboist), Jurij Gregorc (vodja viol), Albert Jermol (vodja II. violin), Darko Glažar (soločelist), Dragiša Miškovič (I. pozavna), Karel Beden (timpanist).

Jože Balažič, Ivan Bienelli, Simon Borzatta, Vladimir Čupič, Marin Dragojevič, Srečko Dražil, Walter Giorgini, Jože Intihar, Jože Jarc, Jože Jovan, Mirko Korošec, Hilda Lobe, Rihard Lozej, Ladislav Marin, Alojzij Medved, Stanislav Mihelič, Mira Mlakar, Vera Mlakar, Vinko Novšak, Franc Palm, Leander Pegan, Miha Pogačnik, Franc Ravnik, Francka Rojec, Fikret Sabljčič, Vladimir Sobotinčič, Stojan Stenovic, Cenda Sedlbauer, Franc Vošnjak, Josip Zupančič.

STROKOVNI ŠEPI TEHNIČNEGA OSEBJA

Odrski mojster: Celestin Sancin. **Šef razsvetljave:** Stane Koman. **Šefa lasuljarja:** Janez Mirtič, Tončka Uderman. **Šefa garderobe:** Adolf Lapanja, Mara Učak.

V LJUBLJANSKI OPERI SO GOSTOVALI:

Evgenija Mirošničenko, članica kijevske Opere: 1 predstava (Rigoletto).

Zurab Andjaparidze, prvak moskovskega Boljšoj teatra: 1 predstava (Tosca).

Josip Sutej iz Zagreba: 6 predstav (Ero z onega sveta).

Teodora Lucaciu, prvakinja gledališča Opere in Baleta v Bukarešti: 1 predstava (La Bohème).

Rudolf Bert iz Maribora: 2 predstavi (Seviljski brivec).

Ivan Stefanov, član reške Opere: 3 predstave (Knez Igor).

Michele Molese iz Milana: 1 predstava (Faust).

Tugomir Alaupovič iz Zagreba: 13 predstav (Knez Igor).

Zarko Cvejič iz Beograda: 1 predstava (Prodana nevesta), 2 predstavi (Knez Igor).

Ambroz Kukuljevič z Reke: 1 predstava (Knez Igor).

SKP — SRS — Prešernova proslava.

Miroslav Cangalovič iz Beograda: 2 predstavi (Knez Igor).

Ljubljanska Drama: 4 predstave (Birozavri).

Jon Buzea iz Romunije: 1 predstava (Tosca).

Mestno gledališče iz Celovca: 2 predstavi (Čarobna piščal, Čarostrelec).

Gianfranco Masini iz Italije (Reggio Emilia), dirigent (Koncert opernih arij).

Miro Gregorin iz Maribora: 1 predstava (Nabucco).

Miljenko Grozdanič iz Zagreba: 9 predstav (Così fan tutte), 1 predstava (Tosca).

Jovan Gligorijević iz Beograda: 2 predstavi (Nabucco), 1 predstava (Moč usode).

Centralni umetniški ansambel poljske armade.

Produkcija baletnega oddelka ZGBI (Zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje) v Ljubljani.

Boljšoj balet iz Moskve (Koncertni večer solistov Velikega baleta iz Moskve) — dirigenta: A. A. Kopilov in K. P. Tihonov.

Folklorna skupina France Marolt iz Ljubljane (Večer slovenskih pesmi in plesov).

Gino Bonelli z Reke: 1 predstava (Moč usode).

RTV — Ljubljana: snemanje (Nina).

LJUBLJANSKA OPERA JE GOSTOVALA

26. II. 1965 v Reggiu Emilii (Koncert), 27. II. 1965 v Reggiu Emilii (Knez Igor), 1. III. 1965 v Brescii (Knez Igor), 2. III. 1965 v Brescii (Knez Igor), 9. IV. 1965 v Celovcu (Knez Igor), 10. IV. 1965 v Celovcu (Knez Igor).

Opera je sodelovala v okviru Ljubljanskega festivala v KRIZANKAH 6. VII. 1965 z Gotovčevo opero Ero z onega sveta.

GOSTOVANJA NAŠIH SOLISTOV V INOZEMSTVU:

Gašper Dermota: Avstrija (Koncerti s Slov. oktetom).

Vanda Gerlovič: ZSSR (Tosca, Don Carlos, Ples v maskah).

Ladko Korošec: Španija (Knez Igor, Don Kihot), CSSR (Don Kihot), Italija (Knez Igor).

Janez Lipušček: Avstrija (Koncerti s Slov. oktetom).

V SEZONI 1964—1965 SO DIRIGIRALI:

Ciril Cvetko: 35 predstav (Ples v maskah 15, Ero z onega sveta 6, Così fan tutte 14).

Bogo Leskovic: 25 predstav (Saloma 14, Rigoletto 7, La Bohème 1, Tosca 2, Faust 1).

Rado Simoniti: 35 predstav (Razkolnikov 5, Prodana nevesta 6, Gioconda 2, Nabucco 13, Tosca 2, Moč usode 7).

Demetrij Zebre: 50 predstav (Trnuljčica 20, Prodana nevesta 2, Rigoletto 2, Seviljski brivec 4, Knez Igor 20, Koncert v Reggiju Emilii 1; Nabucco 1).

Danilo Švara (hon.): 17 predstav (Manon 7, Knez Igor 5, Nina 5).

Samo Hubad (k. g.): 1 predstava (Tosca).

Gianfranco Masini (k. g.): Koncert opernih arij.

A. A. Kopilov-K. P. Tihonov: Boljšoj balet.

PREGLED NASTOPOV IN ZASEDB OPERNIH SOLISTOV:

Soprani:

Vilma Bukovčeva 43 nastopov: Saloma (Saloma) 14, Manon (Manon) 4, Djula (Ero z onega sveta) 5, Margareta (Faust) 1, Jaroslavna (Knez Igor) 14, Marinka (Prodana nevesta) 3, Tosca (Tosca) 1, Fenena (Nabucco) 1.

Vanda Gerlovičeva 41 nastopov: Abigaille (Nabucco) 8, Amelia (Ples v maskah) 12, Tosca (Tosca) 4, Gioconda (Gioconda) 1, Jaroslavna (Knez Igor) 11, Leonora (Moč usode) 5.

Sonja Hočevanjeva 34 nastopov: Lena (Razkolnikov) 5, Oskar (Ples v maskah) 9, Poussette (Manon) 3, Rozina (Seviljski brivec) 2, Despina (Cosi fan tutte) 14, Esmeralda (Prodana nevesta) 1.

Hilda Hölzlava 12 nastopov: Gioconda (Gioconda) 1, Abigaille (Nabucco) 6, Amelia (Ples v maskah) 3, Leonora (Moč usode) 2.

Baritonist Samo Smerkolj kot Don Carlo v naši uprizoritvi Verdijeve opere »Moč usode«. (Dirigent: Rado Simoniti, režiser: Ciril Debevec, vodja zbor: Jože Hanc)

Manja Mlejnjkova 39 nastopov: Herodias (Saloma) 14, Anna (Nabucco) 8, Javotte (Manon) 7, Grofica Cepranova (Rigoletto) 9, Musetta (La Bohème) 1.

Zlata Ognjanovičeva 25 nastopov: Sonja (Razkolnikov) 5, Marinka (Prodana nevesta) 4, Siebel (Faust) 1, Djula (Ero z onega sveta) 1, Fiordiligi (Cosi fan tutte) 14.

Maruša Patikova 17 nastopov: Esmeralda (Prodana nevesta) 7, Oskar (Ples v maskah) 6, Pousette (Manon) 4.

Milica Polajnarjeva 39 nastopov: Marmeladova (Razkolnikov) 5, Anna (Nabucco) 6, Polovsko dekle (Knez Igor) 25, Marinka (Prodana nevesta) 1, Curra (Moč usode) 2.

Nada Vidmarjeva 25 nastopov: Fenena (Nabucco) 13, Gilda (Rigoletto) 8, Manon (Manon) 3, Rozina (Seviljski brivec) 1.

Mezzosoprani in alti:

Božena Glavakova 75 nastopov: Paž (Saloma) 14, Mati (Razkolnikov) 5, Laura (Gioconda) 1, Magdalena (Rigoletto) 8, Končakovna (Knez Igor) 25, Dorabella (Cosi fan tutte) 14, Preziosilla (Moč usode) 7, Ljudmila (Prodana nevesta) 1.

Bogdana Stritarjeva 42 nastopov: Oderuhinja (Razkolnikov) 5, Ljudmila in Hata (Prodana nevesta) 8, Slepa mati (Gioconda) 2, Ulrika (Ples v maskah) 15, Doma (Ero z onega sveta) 6, Berta (Seviljski brivec) 4, Magdalena (Rigoletto) 1, Marta (Faust) 1.

Vanda Ziherlova 76 nastopov: Sužnja (Saloma) 12, Hata (Prodana nevesta) 7, Rosette (Manon) 7, Giovanna (Rigoletto) 9, Pastirček (Tosca) 5, Pastirček (Ero z onega sveta) 6, Dojilja (Knez Igor) 25, Curra (Moč usode) 5.

Nada Sevškova (hon.) 2 nastopa: Laura (Gioconda) 1, Rozina (Seviljski brivec) 1.

Baritonist Edvard Sršen kot Don Carlo v naši uprizoritvi Verdijeve opere »Moč usode«. (Scenograf: Vladimir Rijavec, kostumograf: Alenka Bartlova, koreograf: Metod Jeras, korepetitorja: Dana Hubadova in Milena Trostova)

PREGLED REPERTOARJA

St.	Komponist	Naslov dela	Avtor prevoda	Datum uprizoritve		Dirigent
				premiera	ponovitev	
1.	R. Strauss	SALOMA	N. Stritof	24. X.		B. Leskovic
2.	H. Sutermeister	RAZKOLNIKOV	P. Oblak	27. X.		R. Simoniti
3.	B. Smetana	PRODANA NEVESTA	N. Stritof	30. X.		R. Simoniti
4.	A. Ponchielli	GIOCONDA	S. Samec	7. XI.		R. Simoniti
5.	G. Verdi	NABUCCO	S. Samec	13. XI.		R. Simoniti
6.	G. Verdi	PLES V MASKAH	S. Samec	25. XI.		C. Cvetko
7.	J. Massenet	MANON	N. Stritof	5. XII.		D. Svara
8.	G. Verdi	RIGOLETTO	S. Samec	6. XII.		B. Leskovic
9.	G. Puccini	TOSCA	S. Samec	12. XII.		B. Leskovic
10.	J. Gotovac	ERO Z ONEGA SVETA	R. Petelinova	13. XII.		C. Cvetko
11.	G. Puccini	LA BOHEME	N. Stritof	27. XII.		B. Leskovic
12.	G. Rossini	SEVILJSKI BRIVEC	N. Stritof	31. XII.		D. Žebre
13.	A. Borodin	KNEZ IGOR	N. Stritof	16. I.		D. Žebre
14.	Ch. Gounod	FAUST	S. Samec	20. I.		B. Leskovic
15.	Razni	KONCERT V REGGIU		26. II.		D. Žebre
16.	Razni	ITALJANSKI KONCERT OPERNIH ARIJ		17. IV.		G. Masini
17.	W. A. Mozart	COSI FAN TUTTE	S. Samec	25. IV.		C. Cvetko
18.	Razni	BOLJSOJ BALET		20. V.		A. A. Kopllov K. P. Tihonov
19.	G. Verdi	MOC USODE	P. Oblak	3. VI.		R. Simoniti
						BALET
1.	P. I. Čajkovski	TRNULJCICA		14. XI.		D. Žebre
2.	D. Švara	NINA		9. VI.		D. Svara

V SEZONI 1964—1965

Režiser	Scenograf	Kostumograf	Število predstav	Obisk	Opomba
H. Leskovšek	M. Kavčič	I. Kostinčerjeva	14	5.805	
C. Debevec	V. Rijavec	A. Bartlova	5	1.638	
C. Debevec	M. Pliberšek	N. Souvanova	8	5.025	
C. Debevec	V. Rijavec	A. Bartlova	2	1.004	
C. Debevec	V. Rijavec	A. Bartlova	14	8.979	
C. Debevec	E. Franz	M. Kobijska	15	7.487	
C. Debevec	E. Franz	M. Jarčeva	7	4.504	
B. Pišer	D. Sokolič	A. Bartlova	9	5.545	
C. Debevec	M. Pliberšek	M. Kobijska	5	2.845	
C. Debevec	S. Jovanovič	M. Jarčeva	6	4.081	6. VII. v Križankah obisk 800
V. Habunek	V. Popovič	A. Bartlova	1	691	
C. Debevec	E. Franz	S. Dekleva	4	2.717	
H. Leskovšek	M. Kavčič	M. Jarčeva	25	17.955	3-krat v Italiji 2-krat v Avstriji obisk 7.600
C. Debevec	E. Franz	M. Jarčeva	1	622	
			1	1.200	1-krat v Italiji
			1	388	naš orkester
H. Košak	S. Jovanovič	S. Pavličeva	14	5.737	
			1	714	naš orkester
C. Debevec	V. Rijavec	A. Bartlova	7	3.523	
		Opera	140	80.460	
H. Neubauer	V. Molka	A. Bartlova	20	9.509	
M. Jeras	M. Pliberšek	A. Bartlova	5	1.491	7. VII. snemanje RTV
		Balet	25	11.000	
		Skupaj	165	91.460	

Basist Friderik Lupša kot Marki Calatrava v naši uprizoritvi Verdijske opere »Moč usode«. (Dirigent: Rado Simoniti, režiser: Ciril Debevec, scenograf: Vladimir Rijavec, kostumograf: Alenka Bartlova, vodja zbora: Jože Hanc, koreograf: Metod Jeras, korepetitorja: Dana Hubadova in Milena Trostova)

Mezosopranistka Božena Glavakova kot Preziosilla v naši uprizoritvi Verdijske opere »Moč usode«

Basist Zdravko Kovač kot Marki Calatrava v
naši uprizoritvi Verdijske opere »Moč usode«.
(Dirigent: Rado Simoniti, režiser: Ciril Debe-
vec, scenograf: Vladimir Rljavec, kostumograf:
Alenka Bartlova, vodja zbora: Jože Hanc, ko-
reograf: Metod Jeras, korepetitorja: Dana
Hubadova in Milena Trostova)

Baritonist Anton Prus kot Frater Mellitone v
naši uprizoritvi Verdijske opere »Moč usode«

Tenorji:

Miro Brajnik 21 nastopov: Narraboth (Saloma) 14, Razkolnikov (Razkolnikov) 5, Janko (Prodana nevesta) 2.

Drago Čuden 49 nastopov: Žid (Saloma) 14, Razumihin (Razkolnikov) 5, Ismaele (Nabucco) 4, Guillot (Manon) 4, Borsa (Rigoletto) 6, Ovlur (Knez Igor) 11, Trabucco (Moč usode) 5.

Gašper Dermota 44 nastopov: Žid (Saloma) 14, Ismaele (Nabucco) 10, Borsa (Rigoletto) 3, Guillot (Manon) 3, Ovlur (Knez Igor) 14.

Rudolf Francel 44 nastopov: Janko (Prodana nevesta) 6, Riccardo (Ples v maskah) 15, Chevalier (Manon) 1, Rudolf (La Bohème) 1, Cavaradossi (Tosca) 1, Vladimir Igorjevič (Knez Igor) 8, Ferrando (Cosi fan tutte) 12.

Ljubomir Kobal 43 nastopov: Žid (Saloma) 14, Malomeščan (Razkolnikov) 5, Isepo (Gioconda) 2, Abdallo (Nabucco) 7, Drugi gardist (Manon) 6, Spoletta (Tosca) 2, Eroška (Knez Igor) 6, Vašek (Prodana nevesta) 1.

Rajko Koritnik 42 nastopov: Enzo (Gioconda) 2, Vojvoda Rigoletto) 9, Chevalier (Manon) 6, Vladimir Igorjevič (Knez Igor) 17, Cavaradossi (Tosca) 2, Don Alvaro (Moč usode) 6.

Janez Lipušček 22 nastopov: Žid (Saloma) 11, Vašek (Prodana nevesta) 7, Almaviva (Seviljski brivec) 4.

Slavko Strukelj 72 nastopov: Herodes (Saloma) 14, Cirkuški ravnatelj (Prodana nevesta) 8, Abdallo (Nabucco) 7, Sodnik (Ples v maskah) 15, Fiorello (Seviljski brivec) 4, Eroška (Knez Igor) 19, Spoletta (Tosca) 3, Trabucco (Moč usode) 2.

Ličar Ludvik (hon.) 2 nastopa: Ferrando (Cosi fan tutte) 2, (debut).

Baritoni:

Ivo Anžlovar 51 nastopov: Kapadočan (Saloma) 14, Policaj (Razkolnikov) 5, Ceprano (Rigoletto) 9, Sciarrone (Tosca) 5, Alcindor (La Bohème) 1, Poveljnik straže (Seviljski brivec) 4, Wagner (Faust) 1, Kirurg (Moč usode) 7, Bolničar in pijanček (Nina—balet) 5.

Franc Langus 38 nastopov: Medvedar (Razkolnikov) 4, Miha (Prodana nevesta) 8, Nabucco (Nabucco) 8, Lescaut (Manon) 4, Renato (Ples v maskah) 5, Figaro (Seviljski brivec) 2, Rigoletto (Rigoletto) 6, Valentin (Faust) 1.

Marcel Ostaševski 44 nastopov: Nazarenc (Saloma) 14, Renato (Ples v maskah) 8, De Bretigny (Manon) 5, Marcel (La Bohème) 1, Figaro (Seviljski brivec) 2, Guglielmo (Cosi fan tutte) 14.

Anton Prus 56 nastopov: Duhovnik (Razkolnikov) 5, Indijanec (Prodana nevesta) 8, Zuane in Klerik (Gioconda) 4 (2 in 2), Silvano (Ples v maskah) 15, Marullo (Rigoletto) 9, Angelotti (Tosca) 5, Schanard (La Bohème) 1, De Bretigny (Manon) 2, Melitone (Moč usode) 7.

Samo Smerkolj 37 nastopov: Jochanaan (Saloma) 14, Nabucco (Nabucco) 3, Rigoletto (Rigoletto) 3, Scarpia (Tosca) 4, Barnaba (Gioconda) 1, Knez Igor (Knez Igor) 9, Don Carlo (Moč usode) 3.

Edvard Sršen 35 nastopov: Drugi jaz (Razkolnikov) 5, Barnaba (Gioconda) 1, Sima (Ero z onega sveta) 6, Renato (Ples v maskah) 2, Knez Igor (Knez Igor) 15, Lescaut (Manon) 3, Don Carlo (Moč usode) 3.

Prizor iz naše uprizoritve Verdijeve opere »Moč usode«. (Dirigent: Rado Simoniti, režiser: Ciril Debevec, vodja zhora: Jože Hanc)

Vekoslav Janko (hon.) 9 nastopov: Krušina (Prodana nevesta) 8, Benoit (La Bohème) 1.

Basi:

Ladko Korošec 29 nastopov: Kecal (Prodana nevesta) 3, Marko (Ero z onega sveta) 3, Sparafucile (Rigoletto) 4, Bartolo (Seviljski brivec) 2, Skula (Knez Igor) 13, Don Alfonso (Così fan tutte) 4.

Zdravko Kovač 55 nastopov: Zid (Saloma) 14, Tom (Ples v maskah) 15, Grof des Grieux (Manon) 5, Monterone (Rigoletto) 8, Bazilio (Seviljski brivec) 3, Alcide in Calatrava (Moč usode) 10.

Friderik Lupša 85 nastopov: Vojak (Saloma) 14, Veliki duhoven (Nabucco) 14, Samuel (Ples v maskah) 13, Sparafucile (Rigoletto) 5, Cerkovnik (Tosca) 4, Colline (La Bohème) 1, Bazilio (Seviljski brivec) 1, Končak (Knez Igor) 22, Kecal (Prodana nevesta) 4, Marko (Ero z onega sveta) 3, Calatrava (Moč usode) 4.

Daniilo Merlak 65 nastopov: Vojak (Saloma) 14, Marmeladov (Razkolnikov) 5, Alviso (Gioconda) 2, Zaccaria (Nabucco) 14, Grof des Grieux (Manon) 2, Vladimir Jaroslavič (Knez Igor) 17, Mefisto (Faust) 1, Monterone (Rigoletto) 1, Samuel (Ples v maskah) 2, Pater gvardijan (Moč usode) 7.

Jože Stabej (hon.) 14 nastopov: Nazaranec (Saloma) 14.

PREGLED SOLISTICNIH NASTOPOV IN ZASEDB SOLISTOV BALETA:

Slavko Eržen 25 nastopov: Modrobradec (Trnuljčica) 20, Bolnik (Nina) 5.

Jaka Hafner 63 nastopov: Medved (Razkolnikov) 5, Klovn (Prodana nevesta) 8, Dvorni ceremoniar in Ivan (Trnuljčica) 40, Suhljati pritlikavček in Natakari (Nina) 10.

Metod Jeras 40 nastopov: Furijant (Prodana nevesta) 8, Solist v kolu (Ero z onega sveta) 4, Tatar (Knez Igor) 25, Suženj ljubezni (Faust) 1, Solist v kolu in Tatar (Koncert: Ero, Knez Igor) 2.

Vera Marinc 47 nastopov: Solo v Furlani (Gioconda) 1, Vila brezskrbnosti in Zlatolaska (Trnuljčica) 36, Furijant (Prodana nevesta) 5, Sumljiva ženska (Nina) 5.

Janez Mejač 42 nastopov: Artist (Prodana nevesta) 8, Sončni kralj (Gioconda) 2, Princ Desiré (Trnuljčica) 20, Tarantella (Moč usode) 7, Ninin fant (Nina) 5.

Stanislav Polik 37 nastopov: Polka (Prodana nevesta) 8, Kralj Florestan XIV (Trnuljčica) 20, Suženj ljubezni (Faust) 1, Solist v kolu (Ero z onega sveta — Koncert) 3, Tujec iz velemesta (Nina) 5.

Tatjana Remškar 4 nastopi: Nina (Nina) 4.

Lidija Sotlar 89 nastopov: Plesalka (Saloma) 14, Polka (Prodana nevesta) 8, Kraljica noči (Gioconda) 2, Princesa Aurora (Trnuljčica) 20, Tatarka (Knez Igor) 25, Frina (Faust) 1, Solistka v kolu in Tatarka (Knez Igor) 25, Frina (Faust) 1, Solistka v kolu in Tatarka (Koncert) 2, Solistka v kolu (Ero z onega sveta) 3, Tarantella (Moč usode) 4, Lepotica in mlada bolnica (Nina) 10.

Stefan Suih 24 nastopov: Ivan (Trnuljčica) 19, Bolnik (Nina) 5.

Breda Smid 51 nastopov: Furijant (Prodana nevesta) 6, Vila živahnosti in žena Modrobradca (Trnuljčica) 40, Solistka v kolu (Ero z onega sveta) 4, Kleopatra (Faust) 1.

Sestavila: A. Višnerjeva

CELESTIN SANCIN

Tudi Celestin Sancin je bil eden izmed tistih mladih tržaških Slovencev, ki so spoznali, da v fašizmu nimajo obstanka. Tako je prišel v Jugoslavijo in se sprva pretikal po raznih priložnostnih službah in potikal po raznih priložnostnih stanovanjih. Potem pa se je vključil med tehnično osebje ljubljanske Drame, pa se pozneje preselil v Opero in ostal njen zvesti član do svoje mnogo prezgodnje smrti.

Vsestranska iznajdljivost, pripravnost in pridnost so ga uvrstile med najvidnejše delavce našega odra in ga usposobile za odgovorno službo odrskega mojstra. Brez glasnih besed, tiho pa nadvse vestno je vodil delo na odru, delo, ki je zaradi povsem neprimernih in zastarelih odrskih naprav zelo naporno in zapleteno. Naš Celesto pa je z dobro voljo in z vdanostjo teatru in svojemu delu mirno reševal večkrat zelo neprijetne situacije, da je lahko občinstvu pričaral iluzijo resničnega teatarskega dogajanja in življenja. Dolge dnevne in nočne tehnične skušnje in poskušnje, potem pa večer za večerom za predstave na novo zgrajena in po predstavah podrti in spet in spet postavljena prizorišča: vse to je vodil in vzorno opravljal naš Celesto.

Pripravljamo se za novo sezono. Pričeli bomo z odrskimi vajami, pričeli s predstavami.

Celesta ne bo več na odru.

Mi pa ga ne bomo pozabili! Ne bomo pozabili Celesta — delavca, pa tudi Celesta — človeka, dobrega, tihega in zvestega prijatelja našega gledališča in njegovih ljudi.

š.

GOSTOVANJE HINKA LESKOVŠKA IN MIJE JARČEVE V DÜSSELDORFU

Pod konec lanske sezone sta v Düsseldorfu gostovala naš režiser Hinko Leskovšek in kostumografinja Mija Jarčeva. Leskovšek je v tamkajšnjem gledališču režiral opero Prokofjeva »Zaljubljen v tri oranže«, Mija Jarčeva pa je za isto izvedbo pripravila kostume. O njunem velikem uspehu dovolj zgovorno pričajo ocene:

»Opern Welt«, 8. avgust 1965.

DUSSELDORF: BLESČEČI NIČ.

(PROKOFJEV: »ZALJUBLJEN V TRI ORANŽE«)

... Prav gotovo ne slaba predstava pred tremi leti v Kölnu (kjer je bila leta 1925 tudi nemška premiera pod vodstvom Eugena Szenkarja), ki jo je režiral Schuh in dirigiral Sawallisch in za katero je sceno zasnoval Teo Otto — še ni bila dovolj dobra, da bi nas dve uri kratkočasila. To se je šele sedaj posrečilo jugoslovanskemu režiserju HINKU LESKOVŠKU, ki je s scenografom Hermannom Soherrjem, kostumografinjo MIJO JARČEVO in dirigentom Arnoldom Quennetom pripravil veselo, razgibano in domislekov polno predstavo, pri kateri se je igra povzpela daleč nad priložnostno igranje in kjer je teater učinkoval zares kot »teater«.

... LESKOVŠKU se je tudi posrečilo spraviti dogajanje na noge in ustvariti čvrsto jasnost. Odločno se je boril proti zaspanosti v številnih glasbenih medigrah, h kateri se delo nagiba.

... Vredno je bilo videti dekorativne domisleke Hermana Soherrja in MIJE JARČEVE. Pri vsej ironiji, s katero so obdani rekviziti in kostumi, ima celota nadih predrznega in smelega, baročnega razkošja.

Alfons Neukirchen

Režiser Hinko Leskovšek

»Rheinische Post«, 13. 6. 1965.

GLASBENO-DRAMATIČNI OGNJEMET. »ZALJUBLJEN V TRI ORANZE« — KOMEDIJANTSKO SLAVJE V OPERI OB RENU

...Režiser **HINKO LESKOVSEK** je uprizoril glasbeno-dramatični ognjemet. Fascinirajoče razgibano je vodil od komike prekipevajoče zборе po prostoru. S komorno tankočutnostjo je premikal osebe. Mrgolelo je gagov — in vsi so ustrezali glasbenemu odrskemu čaru Prokofjeva. Tudi domiselnost kostumov, ki jih je zasnovala **MIJA JARČEVA**, se je podredila komedijskemu gledališkemu slavlju, ki ga je na oder pričaral Prokofjev.

»V v a z«, 16. 6. 1965.

**MED PRAVLJICO IN PARODIJO. OPERA OB RENU:
»ZALJUBLJEN V TRI ORANZE« PROKOFJEVA**

...Delo je črpalo svoj uspeh predvsem iz režije, ki je bila pretehtana in v najboljšem pomenu besede komedijska. Režiser—gost **HINKO LESKOVSEK** je pustil, da se dogajanje odvija natanko na sredi med pravljico in parodijo, med čarobnostjo in smešnostjo. Mimika, kretnje, gibi, slike in kostumi so ne glede na manjša pretiravanja predstavljali dobro premišljen kalejdoskop, katerega bleščeče ploskve so se izvrstno ujemale z glasbo.

Dr. Günter Engler

»Allgemeine Wochenzeitung der Juden«, Düsseldorf, 15. 6. 1965.

DELO PROKOFJEVA V NEMSKI OPERI OB RENU

...Režija je bila polna domislekov in namigovanj. Scena II. Soherja je bila vedra in ustrezna. Režiser **HINKO LESKOVSEK** je razpogal z odlično zasedbo.

S.

Kostumograf Mija Jarčeva

Dva prizora iz düsseldorfške uprizoritve Prokofjeve opere »Zaljubljen v tri oranže«
v režiji Hinka Leskovška

»Kölnische Rundschau«, 19. 6. 1965.

**ORANŽE IZ JUGOVZHODA. OPERA PROKOFJEVA
»ZALJUBLJEN V TRI ORANŽE« V NEMSKI OPERI OB RENU**

... V düsseldorfski operi ob Renu je jugoslovanski režiser HINKO LESKOVSEK iz pravljice delo napravil razkošno pravljico pašo za oko. Posebnost majskega festivala v Wiesbadnu so gostovanja opernih gledališč iz jugovzhodne Evrope — in na to nas je opominjala ta predstava. Igra je karakteristično pisano preobložena v smislu fantastičnega realizma, ki si lahko dovoli predstaviti moderno rafiniranost partiture Prokofjeva v naivno teatraliko.

S pomočjo te agilne režije se je pravljica o hipohondrskem princu in o treh zakletih, v pomaranče spremenjenih princesah, odvijala temperamentno in v pravem tempu... Na isti bleščeči ravni so bili kostumi MIJE JARCEVE.

»Frankfurter Allgemeine«, 21. 6. 1965.

**PREVEČ REDKO IGRANA OPERA PROKOFJEVA:
»ZALJUBLJEN V TRI ORANŽE«**

... Režiser HINKO LESKOVSEK se je skrbno izogibal enostranostim in je vsakemu drobcu igre pripomogel k pravi veljavi, kar ne gre brez liričnega poudarka, katerega se je tankočutno držal.

»General-Anzeiger der Stadt Wuppertal«, 15. 6. 1965.

**TRIUMF MIMIKE. OPERA PROKOFJEVA
»ZALJUBLJEN V TRI ORANŽE« V DÜSSELDORFU**

... Domiselni režiser si lahko utre pot skozi vso to goščavo, tako da lahko tudi nepripravljena publika z veseljem in napeto sledi dogajanju. Jugoslovani HINKU LESKOVSKU, ki je s to režijo imel velik uspeh že v svoji domovini in v zahodnih državah, se je to imenitno posrečilo.

Scena in kostumi (Hermann Soherr in MIJA JARCEVA) so zaživeli iz glasbe in si niso lastili samostojnosti, kar bi lahko pripeljalo do cenene pretiravanja.

Mhf.

DR. HENRIK NEUBAUER, KOREOGRAF IN ŠEF BALETA NAŠEGA GLEDALIŠČA, JE BIL ŠEST MESECEV — OD NOVEMBRA 1964 DO MAJA 1965 — NA ŠTUDIJSKEM POTOVANJU PO ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIKE KOT ŠTIPENDIST FORDOVE FONDACIJE. OBLJUBIL NAM JE, DA BO S TEGA ZANIMIVEGA IN STROKOVNO ZELO USPEŠNEGA POTOVANJA V NADAJEVANJIH POSREDOVAL SVOJE VTISE ZA GLEDALISKI LIST.

Dr. Henrik Neubauer:

AMERIKA PLEŠE

ZAPISI S POTOVANJA PO ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIKE

Amerika je dežela kriminala. Amerika je dežela blagostanja, napredka in tehničnega razvoja. Amerika je kulturno zaostala dežela. Amerika je brez duše, vsa predana le poslu. Sposoben človek bo v Ameriki uspel v kratkem času. Amerika je dežela brezposelnih in velike revščine.

Se in še bi lahko našteval nasprotna mnenja in izjave o Ameriki, kot večinoma na kratko imenujemo Združene Države Amerike, ki sem jih neštetokrat slišal pred potovanjem čez »veliko lužo«. Res je vse to in res je predvsem, da je Amerika dežela velikih nasprotij v vsakem pogledu. Prav tako pa je tudi res, da je bila za mene to predvsem dežela plesa. Med enim številnih intervjujev so me vprašali tudi, če bom pisal o svojem potovanju in doživljanjih. Verjetno, sem rekel, in če bom, bo moj prvi članek imel naslov »Amerika, ki pleše« (The Dancing America).

Seveda so prav zaradi mojega zanimanja za ples napravile name tak silovit vtis številne plesne in baletne šole, skupine in predstave. Se bolj pa številne Amerikanke in Amerikanci od štirih, petih let pa tja do preko 50 let starosti, ki so obiskovali te šole in se v raznih skupinah aktivno udeleževali na področju Terpsihorine umetnosti, čeprav njihov cilj ni bil profesionalizem.

Ta, za mene čudovit vtis o plešočih Ameriki me ni zapustil niti tedaj, ko sem odšel iz New Yorka ter tudi sam po zraku in po tleh preplesal (beri: večinoma preletel) Združene Države.

Prva in najdaljša postaja pa je bil seveda New York. Znano je, da njegovi prebivalci kaj radi razlagajo tujcu, da New York ni Amerika in res se tudi sam podpišem pod to izjavo. Kljub temu, da je velik del kulturnega življenja res osredotočen prav na New York, in da sem moral izkoristiti svoj čas od devetih zjutraj pa do polnoči vsak dan (tudi v nedeljo) skoraj štiri mesece, da sem si ogledal del tega, kar me je zanimalo, mi pa New York ni postal domač. Kadarkoli sem

se vračal vanj, sem imel nekakšen strah in odpor; kljub temu, da me je čakala moja sobica s pogledom na Empire State Building in druge stenovite velikane spodnjega Manhattana ter moja prijazna gospodinja, znana newyorška profesorica solopetja madame Zenka Stayna, rojena v Zagrebu.

Vsekakor je k tem mojim občutkom precej pripomogel rumen letak s podpisom policijskega komisarja, ki sem ga nekega dne zagledal na oglasni deski Juilliard School of Music and Dance. Ta oglas je svaril vsakogar, naj hodi ponoči po cesti le v neizogibnih primerih, in to tik ob cestnem robu pločnika, proč od hiš, in predvsem, naj se vsakdo pazi skupin mladih ljudi in še posebej deklet. Policija ne odgovarja, če se komu ponoči na cesti kaj zgodi. Mislim, da je komentar odveč.

Z ozirom na osem milijonov stalnih in še nekaj milijonov začasnih prebivalcev tudi ni čudno, če so bili časopisi vsak dan — in to res vsak dan — polni poročil o raznih zločinih in grozodejstvih (trije mesarji ubiti v lastnem hladilniku, uboj starega moža zaradi desetih dolarjev, eksplozija mošeje v Harlemu, posilstva z naknadnim umorom, poskus miniranja Kipa Svobode itd. itd.) in če so morali sprejeti v službo 3000 novih policajev (za vsak vlak po eden), da bi postala vožnja s podzemsko železnico končno varna tudi ponoči.

Vsega tega tudi najlepše stavbe, dragoceni muzeji in vsa ljubeznivost ne morejo odtehtati. In vračati se v za mene notranje temačni New York potem, ko sem videl New Orleans v pomladnem vzdušju, Grand Canyon v zimskem viharju, aprilsko poletje Californije in konec zime maja ob Velikih Jezerih, res ni bilo zelo razveseljivo.

A dovolite mi, cenjeni bralci in obiskovalci našega gledališča, da se vrnemo k začetku. Dobrega pol leta pred odhodom v ZDA, ob koncu zime 1964, so me obvestili, da me je komisija Fordove Fondacije (vsak kandidat ima namreč približno enourni intervju s tremi člani komisije, ki pridejo prav za to iz ZDA) izbrala za štipendista v letu 1964/1965. Kmalu nato so že pričele prihajati informacije in napatki od Inštituta za mednarodno vzgojo (IIE-Institute of International Education) v New Yorku. Vsebovali so brošure o življenju v ZDA s koristnimi navodili za tujce, podatke o pripravah za moje bivanje, zavarovalno polico za življenjsko zavarovanje itd. itd. Skratka, organizacijski stroj je stekel tudi za mene.

Sam se takrat razen najnujnejših odgovorov sploh še nisem mogel baviti s kakršnimkoli pripravami. Čakalo me je še delo za dve baletni in eno operno premiero. V Mariboru sem imel junija 1964 leta premiero svojega baletnega večera, ki so ga sestavljali baleti: »In modo romantico« na glasbo Schubertove Nedokončane simfonije, kriminalka balet »Soba« in domače »Obrežje plesalk« na glasbo Zvonimira Cigliča. V Ljubljani pa sem pripravljaj Salomin ples in veliki balet »Trnuljčica«.

Sele zadnji teden po premieri »Trnuljčice« sem v dokajšnji naglici pripravil stvari, se poslovil od prijateljev in gledališča ter se odpeljal v Zagreb, odkoder sem poletel z domačo caravello do Pariza. Med potjo sem k sreči imel prijetno družbo znanega zagrebškega režiserja Vlada Habuneka, ki je letel na delo v londonski Covent Garden. Zaradi megle smo namreč morali čakati v Münchnu dobri dve uri na zvezo.

Tako je bilo na pariškem letališču Orly ravno še toliko časa, da sem v naglici opravil vse potrebne formalnosti za prestop na veliki boeing ameriške družbe Pan-American. In v nekaj trenutkih smo že

New York

bili 12.000 metrov visoko s hitrostjo 900 kilometrov na uro, čeprav so pri vzletu štirje reaktivni motorji na krilih letala delali vtis, da bodo zdaj zdaj odpadli, kaj šele, da bi dvignili takega kolosa.

Pri izdatnih obrokih in ljubeznivih vprašanih ameriških strežajk sem se spomnil, da je trdo delo zadnjih mesecev za menoj in da bi bil pravzaprav čas, da začnem vendarle misliti na sporazumevanje v angleščini. Šele, ko sem poskusil vsebino v za dober naprstnik velikem lončku z napisom »cream«, sem se spomnil, da je to pravzaprav mlečna smetana za kavo ali čaj, ne pa nekakšna krema za poobede. Okus je tokrat odigral vlogo angleško-slovenskega slovarja.

Na vsa usta smejoča se krava na nalepki topljenega trikotnega sira pa naj bi verjetno hotela nekaj povedati tujcu, ki prvič prihaja čez lužo. Razlag bi bilo toliko, da bi mi dokaj skrajšale polet, če ne bi bil ta že tako in tako prekratek. Ker smo leteli proti zapadu, v nasprotni smeri zemljinega vrtenja torej, lahko bi rekel tudi skupaj s soncem, smo bili prej kot v dveh urah nad New Yorkom. Prelet sicer traja slabih osem ur, ker pa je razlika med srednjeevropskim in vzhodnim ameriškim časom šest ur, smo odšli iz Pariza ob petih popoldne in pristali že pred sedmo uro zvečer v New Yorku.

Zaradi bližajoče se zime je bila že tema in prvi vtis Amerike in New Yorka iz zraka veličasten. Ogromne površine zemlje ob Atlantskem oceanu so bile pokrite z nešteti raznobarnimi migljajočimi lučkami, večinoma rdeče in zelene barve kot na veliki veselici. Zakaj tako, sem opazil šele spodaj na zemlji, kjer me je čakalo dokajšnje ra-

zočaranje. Čim sem v avtobusu zapustil ogromno letališče, imenovano po pokojnem predsedniku »John Fitzgerald Kennedy International Airport«, kjer ima skoraj vsaka letalska družba svojo zgradbo in pristajalne steze, sem opazil zgolj temne mestne ulice brez ustrezne ulične razsvetljave. Številne ulice, ki ustvarjajo križišča vsakih nekaj deset metrov pa zahtevajo množico semaforov. Svetlečo podobo iz zraka so torej predstavljali večinoma prav ti semafori s stalnim menjavanjem zelenih in rdečih luči.

Kasneje sem videl, da je res svetel le tisti del newyorške magistrale — Broadwaya, ki leži nekako med 42. in 50. ulico in ga poznamo kot sloviti Times Square. Tu so kričeče in v vse smeri vrteče se reklame kinematografov, gledališč in raznih tovarn tako močne, da osvetljujejo ves prostor.

Uradnica že omenjenega Instituta IIE me je seveda pričakala in tudi spravila do hotela, ki je imel poseben sloves kot hotel za umetnike. V njem se zadržuje tudi pisatelj Arthur Miller, kadarkoli je v New Yorku. Direktor hotela mi je s ponosom razkazal zbirko podarjenih knjig in predmetov umetnikov z vsega sveta. Tudi sam sem mu poklonil eno svojih publikacij, da je obogatil svojo zbirko.

Po celodnevem potovanju od Ljubljane do New Yorka sem si privoščil le še kratek sprehod po bližnjih ulicah preden sem odšel spat; po našem času je bila že tretja ura zjutraj. Takrat kot novopečeni Newyorčan nisem še nič vedel o nevarnostih nočnih sprehodov po vele-mestu, kajti kasneje se nikdar več nisem po temačnih ulicah sprehajal tako brezskrbno.

Ker sem prispel v večernih urah, mi razlika v času ni delala nobenih težav in tako sem se pričel drugi dan seznanjati z New Yorkom. Tako sem odkril, da stanujem pravzaprav na otoku Manhattanu, ki predstavlja samo mesto z vsem poslovnim in kulturnim življenjem. Spadajo pa pod New York City tudi še drugi, večinoma rezidenčni predeli. To so Bronx, Queens, Brooklyn in Richmond ali Staten Island. Seznanil sem se s pravokotnim cestnim omrežjem; z dvanajstimi avenijami, ki potekajo vzdolž otoka v smeri sever—jug in dobe severno od križanja z Broadwayem, ki se vije diagonalno, razna zveneča imena; s četrto avenijo, ki je pravzaprav ni, ker je razdeljena v tri manjše avenije (Madison, Park in Lexington); z nad 200 ulicami, ki so označene po številkah in potekajo v smeri vzhod—zahod ter se dele na vzhodni in zahodni del po tem, če leže vzhodno ali zahodno od pete avenije; s sistemom hišnih številka za lažjo orientacijo.

Pri vožnji s podzemsko železnico sem se seznanil z njenim zamotanim sistemom, ki izvira predvsem od tega, da so jo gradile in vzdrževale do pred kratkim tri med seboj ločene privatne družbe. Sedaj je vse v rokah mestne uprave. Kako enostavno je potovanje s podzemsko v Moskvi, sem vzdihoval. Počasi sem pričel dobivati tudi orientacijo za Uptown in Downtown, tj. zgornji, severni in spodnji, južni del Manhattanu. Zvedel sem, da se severno od 120. ulice začneja črna četrt Harlem in južno od 14. zapadne ulice umetniška četrt Greenwich Village.

Seznanil sem se tudi s kratko zgodovino New Yorka od leta 1524, ko je Giovanni da Verrazzano odkril newyorški zaliv, preko leta 1626, ko je Peter Minuit kupil otok od Indijancev za oblačila in pijače v vrednosti 24 dolarjev. Slišal sem o bojih z Britanci v 17. in 18. stoletju, Washingtonovi izvolitvi za prvega predsednika Združenih Držav v Fede-

ral Hallu ter končno o svetovnih razstavah v New Yorku leta 1853, 1939/1940 in 1964/1965. Zadnja je bila ravno preko zime zaprta in se še niso polegale vse govornice o deficitu v prvem obdobju.

Seznanil sem se tudi s hrano v restavracijah, številnih italijanskih in vzhodnjaških kuhinjah ter samopostrežnih avtomatih. Večkrat sem v prvih dneh primerjal nove vtise s tistimi, ki sem jih imel o svojem bivanju v Moskvi v zimi leta 1959/1960. Našel sem veliko podobnosti v celotnem življenju obeh velemest, saj jih družijo že samo to, da v obeh prebiva množica ljudi, ki se med seboj ne poznajo, vedno nekam hite in so v stiski s časom. Oboji so stisnjeni na razmeroma majhnem prostoru ter se mora hrana zanje pripravljati v res velikih kotlih. Odtod najbrž isti duh in okus hrane. Družijo jih tudi ista razporeditev delovnega dne od devetih zjutraj do petih popoldne, kar jih tudi sili, da obедуjejo izven doma. Kar se hrane tiče, naj še povem, da tisto o skromnem kosilu ne drži povsem. Imajo večkrat res le en sendvič, a ta je sestavljen iz dveh kosov kruha, velikih kot ves krožnik, z obilo mesa, sira ali jajčne solate med obema kosoma. Zraven pa še krompir ali testenine, vsaj dve vrsti zelenjave in solate pa še bela kava in večkrat tudi kak »doghnut«, nekaj podobnega našim krofom.

ZDRUŽENE PAPIRNICE-LJUBLJANA

s proizvodno enoto:

CELULOZA — MEDVODE IN PAPIR — VEVČE

sedež:

VEVČE, žel. postaja ZALOG — ind. tir

Ustanovljena leta 1842

I Z D E L U J E :

SULFITNO CELULOZO I. a za vse vrste papirja

PINOTAN za strojila

BREZLESNI PAPIR za grafično in predelovalno industrijo; za reprezentativne izdaje, umetniške slike, propagandne in turistične prospekte, za pisemski papir in kuverte najboljše kvalitete, za razne protokole, matične knjige, obrazce, šolske zvezke in podobno.

SREDNJEFIN PAPIR za grafično in predelovalno industrijo; za knjige, brošure, propagandne tiskovine, razne obrazce, šolske zvezke, risalne bloke itd.

KULERJE za kuverte, obrazce, bloke, formularje, reklamne in propagandne tiskovine.

KARTONE za kartoteke, fascikle, mape.

RASTER PAPIR brezlesni in srednjefin za šolske zvezke, za uradne in druge namene.

PELURNI PAPIR bel in v barvi.

ZAHTEVAJTE VZORCE!

tops

**TOVARNA PISARNIŠKIH
STROJEV IN PRECIZNE
MEHANIKE — LJUBLJANA**

LJUBLJANA-SAVLJE 18 a ☉ Telefon: centrala 382-271 do
382-274 — glavni direktor 382-270 — komercialni direktor
382-275 — tehnični direktor 382-212 ☉ Telegram: TOPS,
Ljubljana.

LESNINA LJUBLJANA

nudi sodobno in kvalitetno pohištvo vshe vrst: spalnice, kuhinjsko opremo, kombinirane sobe, šolsko pohištvo, delovne kabinete, gostinsko pohištvo, lesno galanterijo in drugo.

Glede opreme vsakovrstnih notranjih prostorov se obračajte vedno na renomirano podjetje LESNINA LJUBLJANA, ki vam je vedno na razpolago s pojasnili in nasveti.

LESNINA LJUBLJANA — CENTRALA ZA FLRJ
LJUBLJANA, TITOVA 97

Kemična tovarna Moste

Ljubljana

Ob železnici 14

Telefon: h. c. 30-351,
komerc. odd. 30-732,
direktor 33-112,
poštni predal 589/XI.

Proizvaja po svetovno
znani kvaliteti, v tuzem-
stvu pa prodaja po naj-
nižjih cenah:

Aluminijev oksid —
glinica Al_2O_3

Aluminijev hidrat
 $Al(OH)_3$

Aluminijev sulfat
 $Al_2(SO_4)_3 \times H_2O$

Kalijev-aluminijev
sulfat $K_2SO_4 \times$
 $Al_2(SO_4)_3 \cdot 23 H_2O$

Zivosrebrov oksid
 HgO

Kalomel Hg_2Cl_2

Zahtevajte ponudbe in vzorce in prepričali se boste!

Trgovsko podjetje

TOBAK

LJUBLJANA

Telefon 30 956

vam nudi v svojih
skladiščih in
maloprodajalnicah
kvalitetne tobačne
izdelke vseh
tobačnih tovarn

Saturnus

TOVARNA KOVINSKE EMBALAŽE LJUBLJANA

PROIZVAJA VSE VRSTE LITOGRAFIRANE
EMBALAZE — KOT EMBALAZO ZA PRE-
HRAMBENO INDUSTRIJO, GOSPODINJSKO
EMBALAZO, BONBONIERE ZA ČOKOLADO,
KAKAO IN BONBONE TER RAZNE VRSTE
LITOGRAFIRANIH IN PONIKLJANIH PLAD-
NJEV. RAZEN TEGA PROIZVAJAMO ELEK-
TRICNE APARATE ZA GOSPODINJSTVA KOT
NPR. ELEKTRICNE PEČI.

IZDELUJEMO TUDI PRIBOR ZA AVTOMO-
BILE IN KOLESA, IN SICER AVTOMOBILSKE
ZAROMETE, VELIKE IN MALE, ZADNJE SVE-
TILKE, STOP-SVETILKE, ZRACNE ZGOŠČE-
VALKE ZA AVTOMOBILE IN KOLESA TER
ZVONCE ZA KOLESA. IZDELUJEMO TUDI
PLOČEVINASTE LITOGRAFIRANE OTROSKE
IGRAČE.

NARTA
KOZMETIKA

wellaton CREME

Preliv · Kolor šampon

ZA VAŠO PRIČESKO

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE

Priporočamo Vam:

France Prešeren: ZBRANO DELO I. KNJIGA

Ilka Vašte: ROMAN O PRESERNU
(4. izdaja)

Jože Smit: LIRIČNA POSTILA

Lavrin Slodnjak: THE PARNASSUS OF A SMALL
NATION

I. in C. Kopčavar: KAKO JE PRAV

W. M. Thackeray: SEMEN NIČEVOSTI I-II

Ambrogio Donini: ORIS ZGODOVINE VERSTEV

Max Frisch: NAJ MI BO IME GANTENBEIN

**Vinokurov-Jevtušenko-
Roždestvenski-Voznesenski:** PESMI

Jorge Semprun: VELIKO POTOVANJE

Edgar Wallace: TEMNE SILE

Zdravko Pečar: AFRIKA

Janez Menart: SEMAFORI MLADOSTI II. izdaja

Werner Steinberg: DAN JE ZALJUBLJEN V NOC

V tisku in pred izidom:

Gregor Strniša: ZVEZDE

Ignac Koprivec: POT NE PEIJE V DOLINO

C. Wright Mills: ELITA OBLASTI

Velik izbor leposlovnih, znanstvenih, poljudnopoučnih in šolskih knjig ter učbenikov in slovarjev dobite v knjigarnah DZS v Ljubljani, Mariboru, Celju, na Jesenicah, Bledu, v Skofji Loki, Radovljici, Litiji, Trebnjem, Brežicah, Krškem, Novem mestu, Črnomlju in Kočevju. Naročila sprejema tudi uprava

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
LJUBLJANA, MESTNI TRG 26

SEMENARNA LJUBLJANA

Gospovetska cesta 5

Prodajamo na debelo in drobno vse vrste in sorte kakovostnih semen krmnih, vrtnih in cvetličnih rastlin.

Cenjenim odjemalcem nudimo bogat izbor zelenjadnih in cvetličnih semen v originalnih zaprtih vrečkah.

Zagotavljamo odjemalcem, da bodo v naših poslovalnicah

v LJUBLJANI, Gosposvetska 5, Vodnikov trg 4

v MARIBORU, Dvorčakova 4

v ZAGREBU, Kraševa 2

v BEOGRADU, Prizrenska 5

solidno postreženi po konkurenčnih cenah.

ČZ „URADNI LIST SRS“

ima na zalogi med drugimi publikacijami tudi tele:

Dr. J. Juhart: Zakon o pravnem postopku s pojasnili

Fr. Sever: Poglavitni pisмени akti v kazenskem postopku

dr. V. Androjna in M. Zalik: Splošni upravni postopek

Ustava SFRJ in SRS

Dr. St. Cigoj: Obligacijsko pravo

Na zalogi so tudi knjige s področja zdravstva, socialnega zavarovanja in šolstva. — V razglasnem delu uradnega lista objavljamo naslove vseh naših izdaj. — Zavod je tudi založnik revij »Pravnika« in »Javna uprava«.

ČZ »Uradni list SRS«
Ljubljana, Erjavčeva 15 a

**Kupujte vse modno blago
v naših poslovalnicah:**

ROKAVICAR

Titova cesta 10, telefon 23-415
Pletenine, trikotažo, rokavice

PIONIR

Titova cesta 17, telefon 21-597
Vsa oblačila za otroke, igrače

NOGAVICAR

Nazorjeva ulica 3, telefon 23-414
Nogavice vseh vrst

JELKA

Miklošičeva 34
Modno blago vseh vrst

MAJA

Miklošičeva 10
Specialna trgovina za ženske
rokavice, nogavice, perilo, pletenine

Se priporoča

Trgovsko podjetje

IZBIRA, Ljubljana

GRADBENO PODJETJE

MEGRAD

LJUBLJANA

CELOVŠKA CESTA 134

TELEFON: 30-512, 30-513

IZVAJA IN PROJEKTIRA VSA
GRADBENA DELA.

tiskarna toneta tomšiča

LJUBLJANA
GREGORČICEVA 25 a

Telefoni: 20-552
22-990
22-910

MERCATOR

VELETRGOVINA

LJUBLJANA,
AŠKERČEVA 3

VAM V PROSTORIH
SVOJIH POSLOVNIH ENGT
»EMONA«, »GRMADA«,
»HRANA«, »JELKA« GORNJI
GRAD, »LITJA«, »LOGATEC«,
»POLJE«, »ROŽNIK«, »STRAZA«
PRI NOVEM MESTU IN
»SPECERIJA«
NUDI VSE GOSPODINJSKE
POTREBŠCINE, GALANTERIJO
IN KOLONIALNO BLAGO.

ŽIČNICA

LJUBLJANA, TRŽAŠKA 69

Telefon 21-686, 22-194

Izdelujemo, projektiramo in montiramo industrijske, gozdne, turistične in športne žičnice in žerjave.

Zahtevajte ponudbe tudi za lesno obdelovalne stroje in naprave.

TUBA

LJUBLJANA, KAMNISKA 20

TOVARNA KOVINSKIH IN PLASTIČNIH IZDELKOV

proizvaja izdelke iz plastičnih mas za farmacevtsko, kemično, avtomobilsko, elektro in radio-tehnično industrijo, kakor tudi predmete za široko potrošnjo, tehnične izdelke in embalažo iz aluminija, svinčeno ter pokositrene embalažo.

GRADIS-GRADIS-LSKO PODJETJE

centrala, Ljubljana
BOHORICEVA 28 — TEL. 33-566

s svojimi poslovnimi enotami: gradbeno vodstvo Ljubljana, Celje, Maribor, Skopje, Jesenice, Kranj, Koper, Ljubljana-okolica ter obrati Obrat gradbenih polizdelkov, Lesni obrat Škofja Loka, Kovinski obrati Ljubljana in Maribor, Strojno-prometni obrat ter biro za projektiranje, študij in razvoj Grad in projektira visoke in nizke ter industrijske gradnje ter vrši prodajo stanovanjskih, poslovnih in drugih objektov.

Tovarna

Zima

Telefon 383 147

Direktor 383 148

FUŽINE št. 133

COMMERCE

LJUBLJANA, TITOVA C. 3
zastopstvo inozemskih tvrdk
telefon 312-803

Zastopamo renomirane firme, ki oskrbujejo našo kemično, tekstilno, papirno, gradbeno in druge industrije s surovinami, stroji in orodji ter naše kmetijstvo z umetnimi gnojili in rastlinskimi zaščitnimi sredstvi.

POSLUŽITE SE ODLIČNIH PROIZVODOV PODJETJA

šumi

tovarne bonbonov,
čokolade in peciva
v Ljubljani

Nad kvaliteto naših proizvodov ne boste nikdar razočarani!

COSMOS

INOZEMSKA ZASTOPSTVA

LJUBLJANA, Celovška 34, telefon 311-451

KONSIGNACIJSKA SKLADIŠCA — SERVIS

GROSUPLJE

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE GROSUPLJE

Telefon Grosuplje 13

Tekoči račun pri Narodni banki

Grosuplje 600-21

1-18

projektiramo in izvajamo vsa gradbena dela

ELEKTRONABAVA

Podjetje za uvoz elektroopreme
in elektromateriala, nakup in prodaja
proizvodov elektroindustrije SFRJ

LJUBLJANA, TITOVA 1

Telefon: 31-058, 31-059

Telegram: Elektronabava Ljubljana

Skladišče: Črnuče, tel. 382-172

dobavlja ves električni material iz uvoza in domačega trga

Tovarna elektromateriala Črnuče pri Ljubljani

PROIZVAJA ZA DOMAČE TRŽIŠČE IN IZVOZ

— **INSTALACIJSKI MATERIAL:**

stikala, vtičnice in razdelilce, natikala, lestenčne in WECCO sponke,
okove za žarnice E 27 in E 40, oklopne varovalke, pešcl cevi in
pribor, likalnice

— **IZOLACIJSKI MATERIAL:**

oljno svilo, bougler cevi in oljne svilene trakove od 10 c 35 mm
širine

— **TRANSFORMATORJE:**

preizkusne transformatorje 220/50 — 3000 V, zaščitne transforma-
torje, prenosne in stabilne 100 VA, 220 — 380/24 V, razne specialne
transformatorje po naročilu

